

Hogyan áll a szántás és vetés ország szeri?

A szántási munkálatok teljesítményei első ízben az elmúlt héten érték el az előirányzat 100 százalékát. Jelenleg 4.069.000 katasztrális hold az ország felszántott területe. A legszebb eredményt Vas megye érte el, ahol 134 százalékban teljesítették a szántást, Somogy megye 130, Szeged és környéke 124, Szolnok megye 116, Tolna megye 115, Baranya 114 százalékban tett eleget a szántási előirányzat-

nak. A vetési munkálatok most már erőteljesebben haladnak. Általában a gabonavetés a múlt havi előirányzat 62 százalékáról ezen a héten az előirányzat 69 százalékára emelkedett. Leggyengébb az eredmény Békés megyében, ahol 44. Biharban 37, Csanád- és Pest megyében, ahol 35 százalék. Ezeknek a gyenge eredményeknek a kulákok szabotáló magatartása az oka.

Ejtszakai telefonjelentés:

Tömegesen érkeztek szegediek és szegedkörnyékiek a 47. hadifogolyszerezvényre

(Debreceni tudósítónk telefonjelentése.) Kedden késő este befutott Debrecenbe a 47. hadifogolyszerezvény. Összesen 1678 volt hadifogolytérrel ezzel a szerelvényrel haza, köztük igen sok szegedi és szegedkörnyéki. Péntekre újabb hadifogolyvonatot várnak.

A szegedi és szegedkörnyéki hazatértek névsora a következő: Vámos Mihály (Sándorfalva), Bözső István (Szeged 1917), Greguss Péter (Szeged 1908), Ábrahám József (Bathány-utca 4.), Szűcs István (Remény-utca 51.), Szőnyi János (Deszk), Sándor Imre (Földeák), Dudás József (Dorozsma), Kelemen Antal (Kevermes), Kovács István (Algyő), Kiri József (Kistelek), Bakos Imre (Teleki-utca 17.), Bozókai Antal (Alsóvárosi feketeföldek), Bozókai Ferenc (Fapó-utca 11.), Bugyi János (Földeák), Kéri Mihály (Ujszeged, Szőregi-utca 60.), Laci János (Deszk), Nagy Pál

Intézet, nagy és háztartási tűzhelyek, és háztartási tűzhelyraktárban állók Kovács Szt. Ferenc-n. 13.

(Kistelek), Nepróczki Pál (Földeák), Tohol Gyula (Hajnal-utca 34.), Császár István (Szentmihálytelek), Reis Antal (Királyhalom), Vetrő László (Dorozsma), Onozó Imre (Szeged 1909), Ótót József (Szeged 1908), Kiss Sándor (Algyő), Vincze László (Csanytelek), Oltman Ferenc (Margit-utca 3.), Borgyán Szilveszter (Deszk), Lámi Lajos (Szeged), Lakó Béla (Kevermes), Kotroczó Mihály (Kevermes), Kotroczó Béla (Kevermes), Zsiga József (Kevermes), Dékány János (Szeged 1911), Kovács Ferenc (Szeged 1920), Kovács István (Szeged 1923), Papp István (Szeged 1923), Selmeczi András (Petőfi Sugárút 19.), Urányi Vilmos (Szeged 1922), Béres János (Szeged 1917), Dani Illés (Szeged 1912), Bor Ferenc (Szeged 1920), Gere Károly (Szeged 1920), Kalmár Dénes (Szeged 1921), Mitró János (Kübekháza 1911), Molnár József (Szeged 1921), Mózes István (Szeged 1918), Németh Imre (Szeged 1922), Tóth József (Szeged 1928), Piukovich István (Kisszállás), Francisics Dávid (Szeged, Vásárhelyi-sugárút 34.).

Hol lesz ma pártnap?

Oktober 27, szerda: Belváros I. (Kálvin-tér) délután 7 Kemes György, Belváros II. (Szentmihály-utca), Belváros III. (Kálvin-tér) délután fél 7 Farkas István, Belváros IV. (Káráz-utca) délután fél 7 Nagy Endréné, Belváros V., VI. (Aradi vértanúk tere) délután fél 7 Sas István, Rókus I. (Kossuth Lajos-sugárút) délután fél 7 Gyenge Kálmán, Rókus II., III. (Kulturális) délután fél 7 Márki András, Felsőváros I. (Római-körút 23) délután fél 7 Tombác Imre, Felsőváros II. (Postásotthon) délután fél 7 Szilágyi István, Móraváros I. (Móra-utca) délután fél 7 Perjesi Károly, Móraváros II. (Szivárvány-utca) délután fél 7 Tóvölgyi Jenő, Alsóváros I. (Bem tábornok-utca) délután fél 7 Németh Lajos, Alsóváros II. (Földműves-utca) délután fél 7 Berkes Ferenc, Ósomoigyelele I. (VII. u.) délután fél 7 Ladányi Benedek, Ósomoigyelele II. (III. u.) délután fél 7 Pintér Péter, Újsomoigyelele délután fél 7 Pörgeteg Nándor, Fodortelep délután fél 7 Havalecz István, József Attila-telep délután fél 7 Székely Máttyás.

Három előadás az Alföldi Tudományos Intézetben

Vasárnap délelőtt a központi egyetem aulájában rendezte meg nyilvános ülését az Alföldi Tudományos Intézet. Dr. Bartucz Lajos professzor megnyitja után Garamszegi József »Személyek a tápai néprajzból« címmel tartotta meg előadását és ennek keretében színes történeteket olvasott fel saját néprajzi gyűjtéséből. Dr. Lőkös Zoltán a szegedi paprika történetéről és magának a paprika szónak eredetéről beszélt, számos történelmi és nyelvi adat ismeretével, de e mellett kitért a paprikával kapcsolatos népszokásokra is. Dr. Nyíri Antal »A halászkok tudománya a víziről és vízkörnyékéről« című felolvasásában több éves rendszeres tiszai gyűjtéseiből adott elő és a mesterségbeli részeket gazdagon vegyítette a sajátos nyelvi kifejezésekkel.

Kisvasuti kocsi ragyog az őszi napfényben...

A »Szabad Nép«-agitáció során jobb lett a munka a Szegedi Gazdasági Vasutnál

A Szegedi Gazdasági Vasutnál a nyár folyamán több hiba mutatkozott a munkavetények terén. Csökkent a munkaközpont, lazuloban volt a munkafegyelem.

A bajok okát néhány öntudatos munkás hamarosan felderítette. A Gazdasági Vasutnál dr. Imre János forgalmi főnök aknamunkát fejtett ki, lázított a demokrácia, a tervezdálkodás ellen. Imrét hamarosan el-távolították az üzemből.

Szaktársak, néhányan be-dőltek annak az alávaló fráternek. Megtízult a levegő, kezdjük előről az egészet... — mondta egy nyakig olajos szel-ről a Gazdasági Vasut javító-műhelyében. Az újrakezdés az első napokban bizonytalan volt — míg meg nem kezdődött a Szabad Nép kampány.

Révai elvtárs vezérelte után sorozatosan fizettek elő az üzemből a Szabad Nép-re. Reggelente a munka előtt, a javító-műhelyben, az esztorgapadok mellett, a furógép-nél, az újjá-építésre váró vasuti kiskocsik mellett örömmel számoltak be egymásnak a munkások, hogy mennyit okultak a Szabad Nép-ből.

Ifjú Szélpál József rájött arra, hogy a napi munkán kívül sokat kell foglalkozni a párt-munkával is. Neki eredetileg is volt hajlandósága tanítani, felvilágosítani. A Szabad Nép kampányban bátoraságra kapott — jelentkezett. Azóta már elő-adóképző szemináriumra jár.

A Szabad Nép elterjedése óta egyre többen jelentkeznek agitációra, magára a Szabad Nép-terjesztésre. És az agitáció alatt néhányan előnyösen változtak is. Módos Imre főkalauz. Molnár László állomáskezelő például a kisvonaton, utazás közben fejt ki munkát. Egy nap nyolc előfizetőt szereztek és huszonöt Szabad Népet adtak el. Azért huszonötöt, mert nem volt több.

Módosék munkáját látva, egy néni Alsóközpontról Szegedre utaztak szomszédjához fordult: — Vassné — mondta — ezen a héten kétszer tűnt fel, hogy a kalauzok közvetlenebbek, udvariasabbak, mint a nyáron voltak. Nem tudtam mi-ért. Most már tudom. Olvassák

és árulják a Szabad Népet.

Az, amit a néni Szabad Nép »árusításának« nevezett, most, a kampány végén komoly, szervezett felvilágosító munkává bontakozott a Gazdasági Vasuton. A felvilágosításnak nemcsak kifelé van hatása, hanem elsősorban az üzem munkájának menetére.

Régóta esedékes egy kisvasuti kocsi újjáépítése a javító-műhelyben. Ez a multban — különösen Imre idejében — vonatottan ment. A Szabad Nép kampány alatt váratlanul gyorsan befejezték. A javító-műhely előtt áll újrafestve, szinte ragyog az őszi napfényben. A kocsi belsejében Sztálin, Rákosi, Gerő elvtársak arcképei, a kocsi magán, kívülül az MDP jelvénye és a felirat a három-éves tervet dicséri.

Az Imre-korszak tehát végkép elmúlt a Szegedi Gazdasági Vasuton. A Szabad Nép, az akció segítette ahhoz, hogy még nyomai is eltűnjenek...

Elfoglalták a sikkasztót Sterbinszky Károlyt

A bécsi rendőrség értesítette a magyar hatóságot, hogy Salzburgban elfoglalták Sterbinszky Károlyt, a szolnoki letartóztatási intézet alezredesét. Mint ismeretes Szintay Kálmán szolnoki ügyésszel együtt 50 ezer forintot sikkasztott és több közokirathamisítást is elkövetett. Most a salzburgi fogdában várja hazaszállítását.

115 ezer facsemete a Makkoserdőre

A közeli napokban a város ismét megkezdte a háboru alatt kipusztult Makkoserdő újra-fásítását. A hároméves terv keretében eddig már mintegy 20 — 25 holdat fásítottak be és még, most össze pedig újabb 20 holdra kerül sor. Nyárfát, akác-fát, fekele fenyőt és tölgyet ültetnek el, még pedig ez-évesen 115 ezer facsemetét. A Makkoserdő 90 holdas területét a jövő év végéig teljesen befásítják.

A „TIPUSKA” BESZÉL

A nagyköruti üzlet kirakatában, kisebb-nagyobb üvegállványokon cipők állnak sorjában. Közvetlenül az üveg mellett, előtérben a sztárok: duplatalpú, magassarkú, kanárisárga fonállal kétszer varrott férfi »divat-ujdonások«. Az üvegen túl nyüzsgő az utca népe. Szinte percekint állnak meg az emberek és nézik a cipőket. Sok elismerő pillantás esik a duplatalpukra.

Ezek, mint a vasárnapi korzó idején kávéházi terrasza kiült színesnők boldogan sűtkéreznek a népszerűség langyos verőfényében. Amerikai fazonra szabott orruk büszkén csillog: — Lám, ezek vagynak mi!

Egy napon, ahogy az üzletet kinyitották, új taggal szaporodott a kirakatbeli cipőnépség. Jó ismerősök, a barnaköpenyes elárúsító kisasszony bakot helyezett a kirakat üvegkerete alá, a kirakatot kinyitotta, a közepe két duplatalput egymástól eltávolította s egy kecses, jóformájú, erősnek látszó fekete félcipőt helyezett közéjük. A cipő nyakába négyzetes táblácskát akasztott.

Az előtérben levő duplatalpúak szinte feszengtek helyükön a jóvevény láttán. Idegenkedésük nőttön nőtt, látva, hogy a kirakatot szemlélők hamarosan észreveszik a jóformáját. — Kovács szaktárs, nézd, elkészültek az őszi típuscímek —

mondta egy zömök, kistáskát szorongató, kézkubonyos férfi szintén kézkubonyos társának az üvegen kívül.

— Igen, 7 forinttal olcsóbbak, mint a nyáron voltak. Azonkívül kidolgozásuk, fazonuk sokkal szebb, mint az előbbieké.

A kézkubonyos után felöltös férfi nézte a jóformáját. Bement az üzletbe, percek multán hóna alatt átkötözött dobozzal haladt el a kirakat előtt. A felöltös után nők jöttek. Percekig tanakodtak, bementek az üzletbe, a kiszolgáló kisasszony kíséretében jöttek vissza és — a jóformájura mutogattak. A kisasszony megértően bólintott és a nők pillanatok múlva szintén dobozzal a hónuk alatt tartottak a tulsó oldalnak. A jelenet a délután folyamán többször ismétlődött.

A duplatalpúak alig várták, hogy a járda szélén kigyuljon a gázlámpa, mert tudták, hogy ez a zárás ideje, lehúzzák a kirakat rólóját és ők a sötétben nyugodtan kiadhatják mérgüket.

A róla hangos robajjal gördült le, amikor a jobboldali duplatalpú már rákezdte:

— Hallatlan! Alighogy betolakodtál közénk, te simaorru,

máris ilyen kihívóan viselkedsz! Mit gondolsz, ki vagy te? És miért kapkodnak utánad az emberek?

Nappal a jóformájú orrán látni lehetett volna a csendes mosolyt. Így csak nyugodt, szelíd hangját hallották a sötétben:

— En a kongresszusi versenyek alatt készült új típus-cipő vagyok. A nyakamba akasztott tábláról ezt olvashatják az emberek. Azonkívül azt, hogy titóletek lényegesebben olcsóbb vagyok. Még a tavasszal készült tipustestvéreimnél is.

Az idáig háttérbe szorult és a duplatalpúaktól sokszor kinyúlott tavaszi, nyári típuscipők hangja egyszerre megjött a szó-váltás után.

— Olcsóbb vagy mint mi? Érdekes! Magyarán el nekünk, miként lehetséges ez.

— A születésem előtti héten gyűlést tartottak a bennünket készítő műhely munkásai. Az üzemvezető hosszabban beszélt nekik valamit. Mi akkor nyersanyagok voltunk, összecsomagolva fektűnk a raktárban, ezért csak félmondatokot hallottunk a kinti gyűlésből. Ilyesmit: Elvtársak! A minőség javítására menjünk rá... a selejt-

et csökkentjük... a munka, a verseny becsület dolga...

— Másnap jöttek értünk. Felsőböröm boldogan nyújtózkodott a széles szabászatlan. A szabásmintákat szorosan egymás mellé helyezték, így próbálták, úgy próbálták, míg végre bőrünkbe szaladt az éles szabázkész. Csak úgy csiklandozta a bőrünket. Mikor este, elkészült felsőréssz társaimmal együtt számbavettük, hallottuk az üzemvezetőtől:

— Na szabász szaktárs, jó munkát végeztél. A kiadott bőr-ből száztíz helyett száztizennégyet szabtál. Három százalék nyersanyagmegtakarítás.

— Másnap odakerült mellém a krupponból kiszabott talprészem is. A kéreg, a bélés. Ezek is elmondták, hogy születésük közben a munkások nagyon vigyáztak, egyetlen egy társukat sem rontották el.

A kirakatban feszült csendben hallgattak a cipők. A jóformájú csak beszélt: — Tudjátok, amikor a tűzőn kezébe kerültünk és a bélessel összevarrtak bennünket, a tűzőn nagyon ügyelt, hogy a villamosvarrógép ne szaladjon üresen. En nem tudom mire volt ez jó, de azt mondják,

hogy villamosenergiát takarítanak meg.

— A cvikológép-nél, a szög-lógép-nél is nagyon néztek ránk. A frézélnél, tudjátok, amikor összeszögelés után talprészünket körülvágták, azt mondotta a frézoló munkás, hogy most kétszeresen ügyel.

— Igen, amikor én tavaly elkészültem, a frézélnél két párba is belevágtak — szólt közbe valamelyik cipő a hátsó sorokból —, mind a két cipőt el lehetett dobni. Káromkodott is a frézelő, hogy ennyire megnövekedett a selejt. Ezért lettem én két forinttal drágább, mint a sorozatombeli többi barna cipő...

A jóformájú folytatta: — Az agyusztalásnál, a csomagolásnál is sok gondot fordítottak rám a lányok. Nagyon szerették volna megnyerni a kongresszusi versenyt. Egyik szöke lány még lágyan végig is simított rajtam, mielőtt a selyempapírra takart volna. — Na típuska, elkészültél. Remélem, valami rendes melós ló-bára kerülsz. Megérdemled, mert szeretettel készítetted az üzem...

A duplatalpúak sorában néma csend ült. Szégyenülten hallgattak. Reggelre, a róla felhúzás után már a háttérbe kerültek. A jóformájúnak újabb, fekete, barna, sárga társai jöttek...

Németh Lajos